

Resultater fra NGIs miljøovervåkning rundt dypvannsdeponi ved Malmøykalven - status pr 9. mars 2006

NGI utfører kontinuerlige målinger for å sikre at alle punkter i SFTs tillatelse blir fulgt.

Nedføringen av masser til deponiet skal ikke forårsake spredning av forurensning til områdene utenfor deponiet. Dette sikres ved målinger av partikkelinnholdet i sjøvannet på målestasjoner som ligger rundt deponiet og like ved nedføringsrøret.

Målingene utføres med målesensorer som registrerer vannets turbiditet (partikkelinnhold). SFT krever at turbiditeten ikke skal være høyere enn 5 NTU over det naturlige bakgrunnsnivået av partikler som normalt finnes i sjøvannet i området, og dette måles på en referansestasjon i Bekkelagsbassenget et stykke nord for deponiet.

Resultatene så langt viser at partikkelinnholdet rundt deponiet er lavt og ned mot det naturlige bakgrunnsnivået dvs. at turbiditeten er målt til å være mellom 0,5 og 2 NTU. Dette betyr at massene er nedført til dypvannsdeponiet uten noen spredning til områdene utenfor, og at SFTs krav blir overholdt med god margin.

Et annet viktig krav er at det ikke skal nedføres sedimenter til deponiet hvis det er for sterk strøm i området. I vintermånedene kan dypvannet i hele eller deler av Oslofjorden skiftes ut som følge av innstrømmende kaldt og friskt sjøvann over Drøbaksterskelen. Dette vannet har høy tetthet, og danner nytt bunnvann i fjorden. Prosessen kalles gjerne en dypvannsfornyelse, og NGI fikk informasjon om at en dypvannsutskifting var i gang fra prosjektet overvåkning av Indre Oslofjord etter deres tokt 13.02.06.

Ved høy strømhastighet er det risiko for at sediment transporteres til Bekkelagsbassenget nord for deponiet. NGI overvåker derfor strømhastigheten i vannmassene over de deponerte massene med strømmålere. De siste to ukene har strømhastigheten stort sett vært under 2 cm/sek og i tråd med det som ble målt av NIVA under forundersøkelsene av området. Det er god margin til 6 cm/sekund som er grensen SFT har satt der arbeidene må stanses. Dette betyr strømhastigheten i bunnvannet ikke har vært et problem for arbeidene så langt.

Et viktig tiltak for å sikre at de nedførte sedimentene blir liggende stabilt på bunnen er å sikre at saltholdigheten i de mudrede massene er minst like høy som i dypvannet. Dette sikres ved at entreprenøren Secora tilsetter salt i nedføringsrøret og doserer dette i forhold til det de måler i lekteren når den ankommer. Så lenge dypvannsutskiftingen pågår skal saltinnholdet i nedførte masser hele tiden skal være 33 som tilsvarer friskt sjøvann.